

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Dominica. ii. aduentus Mane

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

ligentiam

Primo rē. Ex p̄sideratione em̄ iudicij terre cor et sic emollit Job. xxvj. Dñs es molluit cor meum et ops turbauit me. Greg. xvj. moral. Ex diuino munere cor emolliri dicit qm̄ sup̄ni iudicij timore pe/ netraf: Nec miq̄ qm̄ sicut dicit Eccl. xx. Lor duz male hēbit in nouissimo. Et Bern. in q̄daz epla: Veniet dies qm̄ plus vale/ bnt corda pura q̄ astuta vba: p̄scētia bo na q̄ marsupia plena: qm̄ q̄dez iudex ille nō flectet dōnto: nec falsis p̄bis fallat. Et Hiero. ad helio. de p̄tepu mūdi: Veniet dies illa in q̄ corruptibile h̄ et mo: tale in/ dnet incorruptionē et immortalitē rē. Se quif: Potētissimi q̄ndā reges corā illo iudicio nudo latere palpitabūt. Exhibebit cū ple sua ven? tūc agnū? iupiter: Aristo telis argumēta nō p̄derūt. Tūc rufi canus et paup̄ exultabis et dices: Ecce cru cihus de? meus est: hic est q̄stuarie fili? hic m̄tis gestatus sinu: hoim de? fugit in egyptū. Secōdo valet ad agendū p̄ deli/ ctis p̄niāz. In Act. xvj. dicebat Paulus. De? n̄r annūciatū hoibz vt oēs vbiq̄ pe nitentiā agāt: eo q̄ statuit in q̄ iudicatur? est orbē terre in eq̄tate. Iō Hieron. ad Sabianū diaconā lapsū: Parce q̄so aie tne et crede futurū dei iudiciū. Fr̄e idē hie rony. ad asellā de futurū amicitis: An tribu nal ch̄i stabim? ubi parebit q̄ q̄s mente vixerit. Audite q̄ p̄ctōres illud Job. xix. Fugite a facie gladij qz victor inq̄tatum gladiū est: et scitote esse iudiciū. Tertio ad excitandā bone opatiōis diligentia: nō saluator: Barth. xxiij. postq̄ locut? est d̄ suo aduētū ad iudiciū: postea dicit: vigila te. In bonis opibz: qz. s. nescit q̄ hora dñs vj ventur? sit. Iō de Pau. Gal. vj. Duz tps̄ habem? ope. bo. Harrat Petr? alfon sus: q̄ quidāz scētus eremita ne obliuioni traderet: hec habebat sc̄pta p̄ oclis et fre/ q̄nter ea in orōne et meditatioe ruminā/ bar dī. O aia mea recognosceas qd̄ opar/ dū potestas est in manu tua anteq̄ moue/ aris de loco tuo: anteq̄ venias ad locū in quo est iusticiaz iudiciū vbi leges om̄ia q̄ fecisti in rotulo p̄scētier vbi agellā dextre et a sinistr? tuū denudabit p̄siliū: vbi oēs amici tui te deserēt obliuioni te tradent. Veniēto q̄ dum potes creatoris tui: hec

sepe reuoluēs fremebat tremēs: et flebat. Nec miq̄ qm̄ sicut habet Eccl. ij. Si ml̄ tis annis vixerit hō et in oibus his let? fue rit: meminisse debet tenebrosi tps̄ et diez m̄stroz q̄ cū venerint vanitatē arguent p̄/ terita: hec crebri? cogitare. Talis em̄ me ditatio sollicitū facit hoim in bonis agē dis. Et multū valet ad alleuandū p̄ncis vite labores. Grego. in omel. Die illū fra tres charissimi oculos vros ponite: et q̄quid mō p̄trariū inuenit: in eius cōpa/ ratione leuiat.

Pro tertio. Audistis rē. Nūc q̄ veniā humit̄ ab eo postulate vt corā eo se/ curi valeatis p̄parere. Et notate q̄ d̄t lex. E. de sum. trini. et si. ca. l. vl. Delicta veniā penitētibz indulgem?. Et. xxiij. q. ij. le/ gatur. Peccati venia nō datur nisi corre/ cto. Et. xxiij. q. vij. Quēadmodū nemo p̄e gaudere se correctū nisi prius doleat se fu isse p̄uersum. Cauete ne sitis similes in/ sensato qui locula regia furat? cum beni/ gne suaderet a rege vt restitueret veniaz postulans: et sic misericordia fieret: als iudiciū mortis curreret. Sed omnino ille nō curat p̄pter modū durum iudiciū mortis incurrit. Expone rē. Et nota q̄ om̄is peccator est fur respectu dei: quoniā bonis eius abutit. Agite ergo peccatores penitentiam, quoniā vt habet Luca. xij. Nisi penitentiaz egeritis omnes siml̄ peri/ bitis.

Dominica. ij. aduentus Dane

Abijctamus

A rē. Populus sion ecce do/ minus veniet ad saluandis gentes. Etate. xxx. et in Jeroitu misse.

Abijctamus ergo rē. qm̄ dominus rē. Sunt autē ibi tria notāda. Populi exci/ tatio populus sion. Excitati informatio: ecce dñs rē. Informati consolatio: ad sal uandas gentes. De p̄mo Ps̄. Elegit do minus sion. De secūdo Heb. x. Qui ven/ turus est veniet et nō tardabit. De tertio Bar. ij. Ipse saluū faciet pplm̄ suū.

Abijctamus rē.

Pro primo. An filius dei veram carnem assumpserit. Q̄ non

Dñica. II. Aduētus post

Gal. v. Caro concupiscit aduersus spūm: sed in chūsto nulla fuit concupiscētia. Contra Lu. vi. Palpate et videte quod spūs carnē et ossa nō habet sicut videtis me habere. Rūdet bonū. in. iij. vil. ij. Circa hoc fuit triplex modus dicēdi. Primus quod chūs caro fuit phantastica quia indecens videt deum vniū nature corporee. Secundus extra. si sic. non fuit pfectus homo nec se passus. Scōs quod habuit verā carnē: sicut dicit chūs eā atulisse de celo. Tertius scriptura testat eū fuisse de semine dauid sicut carnē. Isti sūt duo modi heretici. Tertius modus dicēdi est verus et catholicus. scilicet quod chūs verā carnē habuit. Nec eū decebat inuenire deceptō nē nec in pfectionē. Quod autē dicit Apōstolus. Caro concupiscit: hoc intelligit de carne in qua viget fomes concupiscētie. Hoc bona.

Pro sūdamēto. In mysterio incarnationis. nihil fuit phantasticum: sed pura veritas. Ad hoc facit quod dicit commentator. h. metaph. Deus est prima veritas a quo omnia alia et veritatem et esse acceperunt et accipiunt. Propterea elegans dicitur Bartholomaeus vindocin in p. b. Felix coniugium dū sacra maritant. Quia uile uerbum fit caro pro pre carus. Cui ergo gūritur. An filius dei etc. Dic mi. ut sup. Et quod concludit miranda in nos dei misericordiam et benignitatem. Ber. in ser. de epi. Apparuit dei potentia in rerū creatione: apparebat eius sapientia in earū gubernatione. Benignitas autē eius marie apparuit in humanitatis assumptione. In quo enim magis poterat commendare benignitatem quam suscipiendo carnem meam. Misertus et stultissimi peccatores. Filii dei assumptis carnem uestram et uos respuitis imitari puritatem suam. Quod fatui fornicatores: ratatores fraudulenti: mercatores etc. Agnoscite dñi benignitatem quia euidenter ostendit in humane carnis assumptione. Figura. Matth. ix. A muliere sanguiflua quae in uentrem meum se permisit tangi: sicut ea sanauit. Spiritus uero sic a muliere sanguiflua se tangi uoluit quoniam carnem humanam assumpsit similiterque carnem quam in peccatis defluit sic quae ea sanauit. Ipse est enim deus qui ait ps. Qui sanat omnes infirmitates eius.

Pro secundo. Supra de prima: hic de secunda. quae est consideratio primo stratiue signati omnis: ubi sunt tria consideranda.

Primum est elementorum et superiorum creaturarum mirabilis mutatio.

Secundum est hominum signorum notabilis expositio. Tertium est iniquitatis et uiciorum uanabilis inundatio.

Hic de primo: ubi sunt tria consideranda corporum elementarum transmutatio. Corporum celestium transformatio. Virtutum superiorum commotio. Primum igitur est corporum elementarum transmutatio. Vide in alio aduentuali in hac dñica.

Pro tertio. Audistis etc. Cauete ne remaneat indurati. Et notate quod lex dicit. Omnis contumacia est puniēda. ff. de re militari. l. Omne delictum. §. Contumacia. Et. ij. q. iiij. Quarto. In contumacia persistens uentat ad misericordiam humiliter postulanda: et nihilominus in errore remaneat fatuum dicitur eum an prudenter. Lerte credo quod fatuum et graue puniendum. Expone. etc. Sed heu sicut dicitur puer. xxv. Viri iniqui non cogitant iudicium.

Dñica secunda aduentus post meridiem.

Abijciamus

Abijciamus etc. Audita faciet dominus gloriā uocis sue in leticia cordis uestri. Esa. xxx. Abijciamus etc. ut audiamus gloriā uocis sue. Ibi tria sunt consideranda.

Promissiois sublimitas. Auditam faciet dominus gloriā.

Sublimitas securitas: uocis sue: que mentis non potest.

Securitas iocunditas: in leticia cordis uestri. De primo. ij. pe. j. Paxima et preciosa uobis promissa donauit etc. De secundo. Jo. xiiij. Ego sum uia: uitas: et uita. De tertio. ps. Letetur cor querentium dominum.

Abijciamus etc.

Pro primo. An filius dei assumpsit aīam uocalem. Q. n. Jo. j. Verbum caro factum est: ubi fit mentio de sola carne. Contra. Dicit athanasius. Perfectus deus perfectus homo ex aīa rationali humana carne subsistens. Rūdet bonū. in. iij. vil. ij. Circa triplex fuit modus